

โหมดการถ่ายภาพประเภทต่างๆ
การตั้งค่าความละเอียดของภาพ
การโฟกัสภาพ
ระบบการขับเคลื่อนภาพของกล้อง
DSLR
การตั้งค่า White balance

โหมดถ่ายภาพต่างๆ

● โพรแกรมถ่ายภาพอัตโนมัติ

- เป็นโหมดการถ่ายภาพแบบต่างๆไว้มากมายซึ่งกล้องจะทำการปรับค่าต่างๆให้เองทั้งหมด ช่างภาพแทบไม่ต้องทำอะไรเลย นอกจากหมุนปุ่มเลือกโหมดไปให้ตรงกับสถานการณ์ที่ต้องจะถ่าย เล็งภาพแล้วกดปุ่มชัตเตอร์
- โพรแกรมอัตโนมัตินี้ในกล้อง **DSLR** ส่วนใหญ่จะแทนด้วยสัญลักษณ์ต่างๆ เช่น รูปคนวิ่ง รูปภูเขา หรือรูปผู้หญิงเป็นต้น และในกล้องบางรุ่นบางยี่ห้อ จะมีโหมดอัตโนมัติแบบเดียวกับที่มีในกล้องคอมแพ็คเพิ่มเข้ามาเพื่อเป็นทางเลือกให้กับช่างภาพที่ยังไม่ชินกับการใช้งานกล้อง **DSLR** ได้เลือกใช้ด้วย

โหมดอัตโนมัติเต็มรูปแบบ (Full Automatic Mode)

- แทนที่ด้วยสัญลักษณ์สี่เหลี่ยมสีเขียวโหมดนี้เป็นโหมดที่กล้องจะทำการตั้งค่าต่างๆให้ทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นสปีดชัตเตอร์หรือรูรับแสง รวมถึงแฟลชก็จะทำงานโดยอัตโนมัติด้วยผู้ใช้ไม่สามารถตั้งค่าอะไรได้มากนัก จึงเหมาะสำหรับคนที่ถ่ายไม่เป็นหรือไม่มีพื้นฐานในการถ่ายภาพมาก่อนเลย เพราะเมื่อใช้โหมดนี้ช่างภาพเพียงแค่กดปุ่มชัตเตอร์ลงเพื่อโฟกัสและถ่ายภาพ กล้องจะทำการตั้งค่าต่างๆให้เองทั้งหมด สามารถใช้ถ่ายได้แทบทุกสถานการณ์

โหมดอัตโนมัติแบบปรับค่าได้ (Creative Auto Mode : CA)

- มีเฉพาะในกล้องแคนนอนเท่านั้น เป็นโหมดอัตโนมัติแบบใหม่ที่แคนนอนเพิ่มเข้ามาเพื่อเป็นทางเลือกให้กับช่างภาพมือใหม่ที่ยังใช้กล้องไม่ชำนาญแต่ควบคุมความชัดลึกโดยไม่ต้องอาศัยความรู้ทางการถ่ายภาพ โหมดนี้มีหลักการงานเหมือนโหมดอัตโนมัติทุกอย่างคือกล้องจะตั้งค่าต่างๆให้เราหมด แต่จะสามารถที่จะปรับพารามิเตอร์ได้เอง **2** ค่า คือ เลือกว่าจะให้ฉากหลังเบลอหรือคมชัด (ปรับระยะชัดลึก) และปรับโทนสีของภาพถ่าย (ปรับ **White balance**) ซึ่งการปรับทั้งสองค่านี้สามารถทำได้ง่ายๆโดยการกดปุ่มซ้ายหรือขวา

โหมดบันทึกค่าการถ่ายภาพส่วนตัว (Custom Shooting Modes)

- มีเฉพาะกล้องระดับมืออาชีพขึ้นไปเท่านั้น (เช่น แคนนอน 6D และนิคอน D600) เป็นโหมดที่ใช้บันทึกการตั้งค่าต่างๆของกล้องเก็บเอาไว้เป็นโหมดถ่ายภาพส่วนตัวไม่ว่าจะเป็น โหมดถ่ายภาพ (เช่น P, A, S หรือ M) รวมไปถึงระบบถ่ายภาพอื่นๆ เช่นระบบขับเคลื่อน ระบบโฟกัส ฯลฯ มีประโยชน์เวลาเราต้องการถ่ายภาพในลักษณะเดิมบ่อยๆ

โหมดถ่ายภาพทิวทัศน์ (Landscape Mode)

- ใช้สำหรับการถ่ายภาพทิวทัศน์ทั่วไป ในโหมดนี้กล้องจะทำการปรับค่ารูรับแสงให้แคบๆ เพื่อให้ภาพที่ความชัดลึกสูงรวมถึงมีการปรับพารามิเตอร์สีส้มของท้องฟ้าและต้นไม้ให้ดูเข้มขึ้น ปรับความคมชัดของภาพให้มากขึ้น เป็นต้น เมื่อใช้งานโหมดนี้บางครั้งกล้องจะปรับรูรับแสงให้แคบมากจนสปีดชัตเตอร์ต่ำลงตามไปด้วย จึงควรระวังเรื่องกล้องสั่น แนะนำให้ใช้ขาตั้งกล้องด้วยเสมอ

โหมดถ่ายภาพบุคคล (Portrait Mode)

- เป็นโหมดที่ใช้ถ่ายภาพบุคคล กล้องจะทำการปรับรูรับแสงให้กว้างมากๆ เพื่อให้ได้ระยะชัดตื้นเพื่อเบลอฉากหลังทิ้งไป เช่น ภาพสาว ๆ ที่นิยมถ่ายให้ข้างหลังเบลอเป็นต้น และในบางครั้งกล้องจะทำการยิงแฟลชเองเพื่อช่วยลบเงา หรือเพิ่มประกายตาให้กับนางแบบ

โหมดถ่ายภาพระยะใกล้ (Close-up Mode)

- เหมาะสำหรับการถ่ายภาพระยะใกล้วัตถุมากๆ หลายคนเข้าใจผิดว่านี่คือโหมดมาโครที่ช่วยให้เราจ่อกล้องเข้าไปได้ใกล้และช่วยขยายภาพวัตถุให้มีขนาดใหญ่ขึ้นเหมือนในกล้องคอมแพ็ค
- โหมดนี้ไม่ได้ช่วยให้จ่อกล้องได้ใกล้วัตถุหรือขยายวัตถุให้ใหญ่ขึ้นแต่อย่างใด (ทั้งหมดนี้ขึ้นอยู่กับเลนส์เท่านั้น)
- โหมดนี้กล้องจะทำการปรับรูรับแสงให้เราโดยอัตโนมัติ เพื่อให้ได้ภาพวัตถุคมชัดทั้งหมดแต่เบลอบ้างหลังออกไป เมื่อใช้งานโหมดนี้บางครั้งแฟลชจะทำงานเองและสปีดชัตเตอร์อาจต่ำลงจนต้องใช้ขาตั้งกล้องช่วย หากอยากได้ภาพมาโครแท้ๆ ควรเลือกใช้เลนส์มาโครในการถ่ายภาพ

โหมดถ่ายภาพเคลื่อนไหว (Sport Mode)

- ใช้สำหรับถ่ายภาพสิ่งต่างๆที่เคลื่อนไหว เช่น เด็กหรือสัตว์เลี้ยงที่ชอบวิ่งไปมา ในโหมดนี้กล้องจะปรับไปใช้ระบบโฟกัสแบบติดตามวัตถุ (Auto Tracking Focus) ช่วยตามโฟกัสภาพวัตถุให้โดยแค่กดปุ่มชัตเตอร์ค้างเอาไว้เท่านั้น
- กล้องจะพยายามใช้สปีดชัตเตอร์สูงๆเพื่อจับการเคลื่อนไหวของวัตถุดังกล่าวให้หยุดนิ่งด้วย (Continuous shooting) ทำให้เราได้ภาพที่คมชัด
- หากอยากใช้โหมดนี้ให้ได้ผลดีแนะนำให้ถ่ายภาพในที่ที่มีแสงสว่างเพียงพอ

โหมดถ่ายภาพบุคคลตอนกลางคืน (Night Portrait)

- เป็นโหมดสำหรับการถ่ายภาพคนร่วมกับแสงไฟในยามค่ำคืน โหมดนี้กล้องจะช่วยเก็บภาพคนและบรรยากาศแสงสีของฉากหลังไปพร้อมๆกันด้วย โดยยิงแฟลชร่วมกับการใช้สปีดชัตเตอร์ต่ำ (**Slow-sync Flash**) หากไม่ใช้งานโหมดนี้ เวลาเราเปิดแฟลชถ่ายภาพคนเฉยๆ เราจะได้ภาพคนสว่างชัดเจน แต่ฉากหลังจะมีมืดไปหมดจนดูไม่รู้ว่าจะถ่ายที่ไหน
- เมื่อใช้งานโหมดนี้ ควรบอกให้นางแบบยืนนิ่งๆหลังจากแฟลชยิงแล้วอย่าเพิ่งเคลื่อนไหว เพราะกล้องจะยังเปิดรับแสงต่ออีกสักครู่เพื่อเก็บแสงฉากหลัง หากนางแบบรีบขยับก่อนจะทำให้ภาพเบลอได้ และที่สำคัญคือ ต้องใช้ขาตั้งกล้องในการถ่ายภาพทุกครั้งเพราะสปีดชัตเตอร์จะต่ำมากจนไม่สามารถใช้มือถือกล้องให้หนึ่งได้

โหมดถ่ายภาพเด็ก (Child Mode)

- มีเฉพาะในกล้องบางยี่ห้อโหมดนี้ออกแบบมาสำหรับถ่ายภาพเด็กโดยเฉพาะ เน้นการเร่งสีสันของเสื้อผ้า และฉากหลังให้สดใส และปรับสีผิวให้ดูนุ่มนวล

โหมดถ่ายภาพตอนกลางคืน (Night Mode)

- มีเฉพาะในกล้องบางยี่ห้อ โหมดนี้ใช้สำหรับการถ่ายภาพทิวทัศน์ยามค่ำคืน กล้องจะทำการเปิดรูรับแสงให้กว้างและใช้สปีดชัตเตอร์ต่ำๆ เพื่อเก็บแสงในตอนกลางคืนเมื่อใช้งานโหมดนี้ต้องใช้ขาตั้งกล้องช่วยเสมอเพราะปิดชัตเตอร์จะต่ำมาก

โหมดไม่ใช้แฟลช (Flash off Mode)

- โหมดนี้แฟลชจะไม่ทำงาน ไม่ว่าจะฉากหลังจะมีดไฟเพียงใดก็ตาม หรือแม้แค่ผู้ใช้กดเปิดแฟลชขึ้นมาเองแฟลชก็จะไม่ทำงานอยู่ดี กล้องจะใช้การเปิดรูรับแสงให้กว้างที่สุดและเร่ง **ISO** ให้สูงขึ้นเพื่อช่วยให้รับแสงได้ดีขึ้นแทน โหมดนี้จะเหมาะสำหรับการใช้ถ่ายในสถานที่ที่ห้ามเปิดแฟลช เช่น ในการแสดงละครเวที คอนเสิร์ต หรือในพิพิธภัณฑ์ เมื่อใช้งานโหมดนี้ควรระวังเรื่อง **Noise** ที่จะตามมาด้วย

โหมดถ่ายภาพตามสถานการณ์แบบต่างๆ (Scene Mode)

- มีเฉพาะในกล้องยี่ห้อ **Sony, Nikon, Olympus** และ **Pentax** เป็นโหมดพิเศษที่ออกแบบมาสำหรับการถ่ายภาพในสถานการณ์ต่างๆ เช่น ถ่ายภาพใต้แสงเทียน ถ่ายภาพพระอาทิตย์ตก ถ่ายภาพพลุ เป็นต้น ในโหมดนี้กล้องจะปรับค่าต่างๆให้เราโดยอัตโนมัติตามที่ถูกโปรแกรมมาเหมาะสำหรับช่างภาพที่ไม่มีความรู้ในการถ่ายภาพมาก่อน หากเจอสถานการณ์แปลกๆที่คิดว่าถ่ายได้ยากก็สามารถเลือกใช้โหมดที่ตรงกับความต้องการนี้ได้ทันที

โปรแกรมถ่ายภาพกิ่งอัตโนมัติและแมนนวล

- โปรแกรมถ่ายภาพนี้จะมีโหมดถ่ายภาพแบบต่างๆให้เลือกใช้มากมาย เช่นเดียวกัน เพียงแต่ว่าในโปรแกรมกิ่งอัตโนมัติ (และแบบแมนนวล)
- เราสามารถเข้าไปปรับค่าต่างๆเองได้ ทำให้การใช้งานในโหมดนี้ค่อนข้างยืดหยุ่นและมีประโยชน์มากกว่าโหมดอัตโนมัติทั้งหลาย
- หลายคนซื้อกล้อง **DSLR** มาแต่ไม่เคยใช้งานโปรแกรมถ่ายภาพผังนี้เลย เพราะคิดว่าใช้งานยาก ซึ่งจริงๆแล้วโหมดกิ่งอัตโนมัติต่างๆเหล่านี้ไม่ได้ใช้งานยากแต่อย่างใด
- ช่างภาพพอจะรู้หลักการถ่ายภาพมาบ้าง ก็สามารถใช้งานโหมดนี้ได้

โหมดอัตโนมัติแบบปรับตั้งได้ (Program Auto)

- โหมด "พี" (P) หรือโหมดโปรแกรมชิฟท์
- โหมดถ่ายภาพนี้มีหลักการทำงานคล้ายกับโหมดอัตโนมัติเต็มรูปแบบคือ กล้องจะทำการวัดแสงและเลือกค่ารูรับแสงและสปีดชัตเตอร์ของเราโดยอัตโนมัติ
- สิ่งที่แตกต่างกันก็คือ หากเราไม่ชอบค่าใดค่าหนึ่งที่กล้องเลือกให้ สามารถปรับเพิ่ม-ลดเองได้ เช่น กล้องวัดแสงให้เราที่ $1/200$ วินาที รูรับแสงที่ $f/7.1$ หากเราอยากได้รูรับแสงที่กว้างกว่านี้ เราสามารถปรับรูรับแสงเป็น $f/5.6$ ได้โดยที่กล้องจะทำการปรับชดเชยสปีดชัตเตอร์ให้เราเป็น $1/320$ วินาที เพื่อให้ได้ค่าแสงเท่าเดิม
- ในทางตรงข้ามหากเราอยากได้สปีดชัตเตอร์ที่ $1/125$ วินาที เราก็สามารถปรับเองได้กล้องก็จะไปชดเชยรูรับแสงให้เราแทนโดยปรับรูรับแสงให้แคบลงเป็น $f/9$ เพื่อให้ได้ค่าแสงเท่าเดิม จะเห็นว่าในโหมดนี้ หากเราปรับค่าใดค่าหนึ่งระหว่างรูรับแสงและสปีดชัตเตอร์กล้องจะทำการปรับ (ชิฟท์) อีกค่าตามให้อัตโนมัติ เพื่อให้เราได้ค่าแสงที่เท่าเดิม

โหมดอัตโนมัติแบบปรับตั้งได้ (Program Auto)

- ประโยชน์หลักของโหมดนี้ก็คือ "ความง่าย" และ "ยืดหยุ่น" นั่นเอง โหมดนี้ให้ความง่ายเหมือนกับโหมดอัตโนมัติ คือสามารถหยิบกล้องขึ้นมาเส็งถ่ายได้ทันที ไม่ต้องปรับค่าอะไรเพราะกล้องจะปรับให้เอง ทำให้เราไม่พลาดโอกาสดี ๆ ที่เกิดขึ้นเพียงไม่กี่วินาทีตรงหน้า
- **หมายเหตุ :** สำหรับช่างภาพมือใหม่ แนะนำให้ใช้โหมด **P** แทนโหมด **Auto** ของกล้อง เพราะโหมดนี้ใช้งานง่ายไม่ต่างอะไรกับโหมดอัตโนมัติ แต่ในขณะเดียวกันก็สามารถลองปรับค่านั้นค่านี้ด้วยตัวเองได้ นับว่าช่วยฝึกความคุ้นเคยในการใช้กล้อง **DSLR** ได้ดีอีกด้วย

โหมดควบคุมรูรับแสงด้วยตัวเอง (Av, A)

- ถือเป็นโหมดยอดนิยมสำหรับช่างภาพมืออาชีพอีกโหมดหนึ่ง นิยมใช้ในการถ่ายภาพทิวทัศน์หรือภาพบุคคลที่ต้องการควบคุมระยะชัดเอง
- ในโหมดนี้ช่างภาพจะเป็นคนปรับรูรับแสงเอง อยากรู้รับแสงแคบๆ เพื่อให้ภาพชัดลึก หรืออยากรู้รับแสงกว้างๆ เพื่อเบลอบฉากหลังทิ้งไป ก็สามารถกำหนดเองได้โดยที่กล้องจะทำหน้าที่เป็นคนคุมสปีดชัตเตอร์ให้สัมพันธ์ตามรูรับแสงที่เราเลือกใช้ เช่น
- เราใช้รูรับแสงที่ $f/4$ กล้องเลือกสปีดชัตเตอร์ให้ที่ $1/125$ วินาที หากเราปรับรูรับแสงไปที่ $f/8$ กล้องจะทำการปรับสปีดชัตเตอร์ไปที่ $1/30$ วินาที ให้เราทันที เพื่อชดเชยให้แสงปริมาณเท่าเดิม
- ดังนั้นเวลาใช้งานโหมดนี้ เราสนใจแค่ค่าเดียวคือรูรับแสง ส่วนสปีดชัตเตอร์ไม่ต้องไปกังวลเพราะกล้องจะปรับตามไปให้เราเอง ส่วนระบบอื่นๆ เช่น ระบบขับเคลื่อนภาพ ระบบแฟลช ระบบวัดแสง ฯลฯ เราสามารถเลือกใช้ได้ตามต้องการ

โหมดคุมสปีดชัตเตอร์ด้วยตัวเอง (Tv, S)

- โหมดนี้จะตรงข้ามกับโหมด Av, A คือ ช่างภาพจะเป็นคนปรับสปีดชัตเตอร์ด้วยตัวเอง อยากรู้ได้ชัตเตอร์ช้าๆ เพื่อถ่ายน้ำตกหรือเก็บแสงตอนกลางคืน หรืออยากรู้ได้ชัตเตอร์เร็วๆ เพื่อหยุดรถวิ่ง ก็เลือกปรับได้ตามต้องการ กล้องจะสลับไปทำหน้าที่พีเอ็ลียงคอยปรับรูรับแสงตามไปให้ เพื่อให้ได้ค่าแสงเท่าเดิม เช่น วัตแสงได้สปีดชัตเตอร์ที่ $1/125$ วินาที $f/2$
- แต่เราอยากเปิดชัตเตอร์ทิ้งไว้สัก 1 วินาที เพื่อเก็บภาพน้ำให้ดูเป็นฟอง ก็ปรับชัตเตอร์ไปที่ 1 วินาที (เมื่อชัตเตอร์ช้าลงแสงจะเข้าไต้มากกว่าเดิม) กล้องจะห้รูรับแสงให้เป็น $f/22$ ทั้หนที่เพื่อคุมแสงให้ไต้ปริมาณเท่าเดิม โหมดนี้นิยมใช้ในการถ่ายภาพที่เราต้องเล่นกับสปีดชัตเตอร์เป็นหลัก เช่น ภาพน้ำตก ภาพแสงไฟตอนกลางคืน ภาพรถแข่ง ภาพพลุ ฯลฯ

- **หมายเหตุ :** ควรระวังเมื่อใช้โหมดนี้ หากเราปรับชัตเตอร์ช้าหรือเร็วมากๆ กล้องอาจจะหรี่หรือขยายรูรับแสงตามไปไม่พอที่จะชดเชยแสงให้ได้ปริมาณ "เท่าเดิม" อาจทำให้ภาพเราออกมืด (**Under**) หรือสว่าง (**Over**) เกินปกติได้ให้สังเกตตัวเลขรูรับแสงบนจอกมอง ถ้าตัวเลขนี้กระพริบแสดงว่า เราใช้สปีดชัตเตอร์ที่สูงหรือต่ำเกินที่กล้องจะชดเชยให้พอดีได้ ให้ปรับความเร็วชัตเตอร์ให้อยู่ในระดับที่พอดี (จนกว่าเลขรูรับแสงหยุดกระพริบ) แล้วค่อยถ่าย

โหมดปรับตั้งค่าเอง (Manual)

- โหมดปรับค่าเองหรือเรียกกันว่าแมนนวล เป็นโหมดที่เราทำหน้าที่ในการควบคุมกล้องเองทั้งหมด ช่างภาพสามารถเลือกใช้รูรับแสง สปีดชัตเตอร์ ระบบวัดแสง ระบบขับเคลื่อนภาพ ฯลฯ ได้อย่างอิสระ ดังนั้นภาพจะออกมาดีหรือไม่จึงขึ้นอยู่กับช่างภาพเป็นหลัก
- สำหรับมือใหม่ โหมดแมนนวลอาจจะดูเหมือนยากและใช้งานได้ช้า เพราะต้องมานั่งปรับค่าต่างๆเอง แต่หากฝึกฝนจนคล่องแล้วจะพบว่าในบางสถานการณ์โหมดแมนนวลช่วยให้เราถ่ายภาพได้รวดเร็วกว่าโหมดอื่นๆมาก เช่น การถ่ายภาพในสตูดิโอที่ใช้แฟลชภายนอกหรือในงานพิธีการต่างๆที่สภาพแสงไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก
- ลักษณะนี้เราสามารถปรับกล้องแค่ครั้งเดียวและถ่ายได้เรื่อยๆตลอดงาน โดยไม่ต้องกลัวว่ากล้องจะไปเปลี่ยนค่ารูรับแสงหรือสปีดชัตเตอร์ให้เรา (ซึ่งอาจส่งผลให้ผลให้ค่าแสงเปลี่ยนแปลงได้) นอกจากนี้โหมดแมนนวลยังเหมาะสำหรับการถ่ายภาพบางประเภท เช่น ภาพพลุ ภาพดวงดาวที่ไม่สามารถใช้ระบบวัดแสงของกล้องได้ เป็นต้น

การเลือกความละเอียดของภาพ

- การปรับเลือกความละเอียดและชนิดของไฟล์ภาพ มีความสำคัญมากเพราะ จะทำให้เหมาะกับวัตถุประสงค์ในการนำไปใช้งานมากที่สุด
- ขั้นตอนการกำหนดความละเอียดและชนิดของไฟล์ จะแตกต่างกันไปตามกล้อง แต่ละยี่ห้อ บางรุ่นก็มีปุ่มลัดให้ปรับเลือกได้เลย แต่บางรุ่นก็ต้องกดเข้าไปเลือก ในเมนู ที่หน้าจอเลือกความละเอียดของไฟล์ภาพ เราจะเห็นขนาดของภาพ ซึ่ง มักจะมี 3 ขนาดหลักๆก็คือ ขนาดเล็ก (แทนด้วย **S : Small**) ขนาด กลาง (แทนด้วย **M : Medium**) และขนาดใหญ่ (แทนด้วย **L : Large**)

การเลือกความละเอียดของภาพ

- ในกล้องบางยี่ห้อจะมีการแบ่งย่อยลงไปอีก เช่น ของแคนนอนก็จะแบ่งออกเป็นแบบ (บีบอัดน้อย ให้คุณภาพดีที่สุด)
- ส่วนอีกแบบคือ (ขนาดไฟล์เล็ก บีบอัดมาก ให้คุณภาพปานกลาง)
- สำหรับนิกอนก็จะมี **FINE** ซึ่งหมายถึงคุณภาพดีที่สุดในแบบ **NORM** คุณภาพปานกลาง **BASIC** คุณภาพต่ำ ส่วน **RAW** และ **NEF** หมายถึงเลือกบันทึกภาพเป็นไฟล์ **RAW**

เลือกขนาดไฟล์ภาพอะไรดี??

- การเลือกไฟล์ขนาดเท่าใดนั้น ให้ดูงานที่จะนำไปใช้เป็นสำคัญ
- กล้องปัจจุบันมักจะมีความละเอียดสูงเกิดจำเป็นสำหรับการใช้งานทั่วไป
- หากถ่ายภาพเล่นๆกันในครอบครัวอาจจะเก็บเผื่อไว้สำหรับนำไปอัดขนาดจัมโบ้ตามร้าน ก็อาจตั้งขนาดไฟล์ไว้ที่กลางหรือใหญ่ไว้ก็ได้เว้นแต่หากจะเผื่อไว้สำหรับการพิมพ์ภาพขนาดใหญ่ก็ควรตั้งขนาดไฟล์ไปที่ **Large** ไปเลยส่วนคุณภาพให้เลือกแบบ **Fine** เอาไว้เลยดีที่สุด

RAW และ JPEG จะเลือกแบบไหนดี

- ไฟล์ **RAW** ก็คือข้อมูลดิบที่ได้จากเซ็นเซอร์โดยตรง โดยที่ยังผ่านการประมวลผล และบีบอัดของกล้องทำให้ไฟล์ชนิดนี้มีข้อมูลอยู่มาก นี่จึงเป็นเหตุผลที่ว่าไฟล์ **RAW** มีคุณภาพดีกว่าไฟล์ **JPEG** และเนื่องจากมันยังไม่ได้ถูกประมวลผล จึงทำให้เราสามารถนำไฟล์ **RAW** มาเปลี่ยนแปลงค่าบางอย่างได้ เช่น เปลี่ยนค่า **White balance** ได้เหมือนถ่ายใหม่หรือแม้แต่การปรับชดเชยแสงให้ภาพมืดลงหรือสว่างขึ้น ก็สามารถทำได้ด้วยโปรแกรมปรับแต่งไฟล์ **RAW** โดยเฉพาะ
- ไฟล์ **RAW** มีขนาดใหญ่กว่าไฟล์ **JPEG** ที่มีความละเอียดเท่าๆกัน ถึง 5 เท่า อีกทั้งไฟล์ **RAW** ไม่ได้เป็นฟอร์แมตมาตรฐาน โปรแกรมเปิดดูภาพส่วนใหญ่รวมถึงเว็บเบราว์เซอร์จึงไม่สามารถเปิดดูไฟล์ **RAW** ได้ ช่างภาพจึงต้องนำไฟล์เหล่านี้ไปปรับแต่งค่าต่างๆแล้วแปลงออกมาเป็นไฟล์มาตรฐาน (เช่น **JPEG, TIFF**) เสียก่อน จึงจะสามารถใช้งานได้

- การปรับแต่งไฟล์ **RAW** ก็ต้องอาศัยความรู้พอสมควร
ดังนั้นไฟล์ชนิดนี้จึงเหมาะกับช่างภาพที่ต้องการคุณภาพ
ของภาพที่ดีที่สุดและพอมีความรู้ทางด้าน การปรับแต่งภาพ

JPEG ไฟล์มาตรฐาน

- ไฟล์ชนิดนี้เป็นที่รู้จักของคนส่วนใหญ่ เพราะเป็นไฟล์มาตรฐานของรูปภาพต่างๆในระบบคอมพิวเตอร์มานานแล้ว ไฟล์ **JPEG** จากกล้องดิจิทัลเกิดจากการที่กล้องประมวลผลข้อมูลดิบที่ได้จากเซ็นเซอร์ แล้วใส่ค่าพารามิเตอร์ต่างๆลงไป
- จากนั้นจึงทำการบีบอัดและแปลงออกมาเป็นไฟล์ให้กับเรา
- ข้อดีคือ ความเป็นมาตรฐาน ไม่ว่าจะส่งไฟล์ **JPEG** นี้ไปให้ใครก็ตามที่มีคอมพิวเตอร์หรือแม้แต่มือถือ เค้าก็สามารถเปิดดูภาพของคุณได้ แถมไฟล์ **JPEG** ยังสามารถนำไปใช้ทั้งในการอัดภาพตามแลปส์ทั่วไป ไปจนถึงกระบวนการพิมพ์

- ข้อเสียของไฟล์ชนิดนี้ก็คือ มีการบีบอัดข้อมูล จึงทำให้เสียคุณภาพไปบ้าง อีกทั้งเวลานำไปใช้ปรับแต่งก็จะทำได้ไม่ดี เช่น จะไม่สามารถเปลี่ยนค่า **White balance** ได้เหมือนถ่ายใหม่ เพราะไฟล์ **JPEG** ได้ถูกประมวลผลไปแล้ว และทุกครั้งที่นำไฟล์ **JPEG** ไปปรับแต่งและเซฟเก็บไว้ ไฟล์จะถูกบีบอัดอีกรอบ ทำให้คุณภาพของไฟล์ลดลงไปเรื่อยๆ
- อย่างไรก็ตามไฟล์ชนิดนี้ยังคงเป็นฟอร์แมตที่เหมาะสมสำหรับช่างภาพทั่วไปที่ไม่ได้นำไฟล์ไปใช้งานจริงจัง เช่น ถ่ายกันเล่นๆ ในบ้าน ในครอบครัว หรือเอาขึ้นเว็บไซต์ ก็เหมาะที่จะใช้ไฟล์ **JPEG**

การโฟกัสภาพ

- การโฟกัสภาพ คือการปรับระยะโฟกัสของเลนส์เพื่อให้วัตถุที่เราจะถ่ายมีความคมชัด
- การโฟกัสภาพในกล้อง **DSLR** แบ่งออกเป็น 2 วิธี คือ
 - **AF** หรือโฟกัสอัตโนมัติ
 - **MF** หรือโฟกัสเองด้วยมือ การเลือกโหมดโฟกัสของกล้อง **DSLR** ส่วนใหญ่จะสามารถปรับได้จากสวิทช์บนกระบอกเลนส์ แต่ก็มีกล้องบางรุ่น ที่มีสวิทช์ปรับเลือกโหมดโฟกัสบนตัวกล้องเลย

ระบบขับเคลื่อนภาพของกล้อง DSLR

● One shot

- การถ่ายทีละภาพ คือกดชัตเตอร์ลงสุด **1** ครั้งกล้องจะบันทึกภาพหนึ่งภาพ หากต้องการถ่ายต่อ ต้องปล่อยปุ่มชัตเตอร์แล้วกดซ้ำอีกรอบ เป็นระบบพื้นฐานสำหรับการถ่ายภาพทั่วไป

ระบบขับเคลื่อนภาพของกล้อง DSLR

○ Continuous shooting

- คือการถ่ายภาพต่อเนื่อง เมื่อเรากดปุ่มชัตเตอร์ค้างไว้ กล้องจะทำการบันทึกภาพต่อเนื่องไปเรื่อยๆ จนกว่าเราจะปล่อยนิ้วออกจากปุ่มชัตเตอร์ (หรือจนถึงระดับสูงสุดที่กล้องจะถ่ายต่อเนื่องได้) ระบบถ่ายต่อเนื่องนี้เหมาะสำหรับการเก็บภาพวัตถุที่เคลื่อนไหวหรือภาพกีฬาที่เราไม่สามารถคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าได้ว่าจังหวะเหมาะๆ จะมาตอนไหน การใช้ระบบถ่ายต่อเนื่องช่วยให้เราบันทึกภาพเก็บไว้ได้หลายๆภาพแล้วค่อยมาเลือกเอาภาพที่ดีที่สุดเก็บไว้

ระบบขับเคลื่อนภาพของกล้อง DSLR

○ Self-Timer

- ระบบหน่วงเวลาถ่าย การทำงานก็คือ เมื่อเรากดปุ่มชัตเตอร์ลงไปจนสุด กล้องจะนับถอยหลังเป็นเวลา **2-10** วินาที (แล้วแต่รุ่น) จากนั้นจึงค่อยทำการบันทึกภาพ ระบบนี้ใช้สำหรับการถ่ายภาพตัวเองคือกดชัตเตอร์แล้วจึงวิ่งไปอยู่ในเฟรมเพื่อให้กล้องบันทึกภาพ นอกจากนี้ยังสามารถนำมาใช้เพื่อลดแรงสั่นสะเทือนจากการกดชัตเตอร์อีกด้วย เพราะเวลาที่เรากดชัตเตอร์ลงไปจนสุดกล้องจะมีแรงสั่นสะเทือนเพียงเล็กน้อยซึ่งอาจส่งผลให้ภาพเบลอหรือไม่คมเท่าที่ควรโดยเฉพาะเวลาใช้สปีดชัตเตอร์ต่ำๆ การใช้ระบบนี้เมื่อเรากดชัตเตอร์ กล้องสั่นก็จริงแต่จะยังไม่บันทึกภาพพอกกล้องหน่วงเวลาเสร็จ (**2-10** วินาที) จึงค่อยบันทึกภาพ แรงสั่นสะเทือนก็หมดไปแล้วให้ลดโอกาสเกิดภาพเบลอได้ ระบบนี้จึงสามารถนำมาใช้ทดแทนในกรณีที่เราไม่มีสายลั่นชัตเตอร์

White balance

- แสงในแหล่งกำเนิดหรือช่วงเวลาที่แตกต่างกันจะมีอุณหภูมิของสีที่ต่าง
กัน เช่น แสงในยามเช้าจะมีอุณหภูมิและสีที่แตกต่างจากแสงในตอน
กลางวัน แสงในวันที่ท้องฟ้าเต็มไปด้วยเมฆ ก็จะมีอุณหภูมิและสีที่ต่าง
กันไปจากวันที่ฟ้าแจ่มใส แสงจากหลอดไฟกับแสงจากดวงอาทิตย์ ก็มี
อุณหภูมิที่ต่างกันอย่างสูงมาก ๆ แสงจะมีสีออกไปทางฟ้าหรือน้ำ
เงินเข้ม (จนถึงดำ) อุณหภูมิสีมีหน่วยเป็นองศาเคลวิน (**Kelvin**)

White balance

- ดวงตาของมนุษย์เรามีความสามารถในการปรับสภาพของแสงได้อย่างยอดเยี่ยมกว่าเครื่องมือใดๆ แต่กล้องดิจิทัลก็ยังสามารถทำงานได้ไม่ดีเท่า
- ภายใต้อาณัติแสงไฟจากหลอดฟลูออเรสเซนต์ดวงตาของเราจะมองเห็นกระดาษสีขาวเป็นสีเทา แต่หากเราถ่ายภาพภายใต้อาณัติแสงไฟแบบนี้ เลือาเลือกสีขาวของเพื่อนเราจะดูมัวเขียว แทนที่จะออกมาเป็นสีขาวเหมือนอย่างที่เราเห็น เนื่องจากภายใต้อาณัติแสงฟลูออเรสเซนต์จะมีการกระจายสีเขียวออกมา มากกว่าปกติ ทำให้กล้องมองเห็นสีขาว (และสีอื่นๆ) เพี้ยนไป

● ในปัจจุบันกล้องดิจิทัล ช่วยให้เราถ่ายภาพได้อย่างสะดวกกว่ายุคของกล้องฟิล์ม เนื่องจากกล้องดิจิทัลสามารถปรับภาพให้รับสภาพแสงได้หลากหลาย อีกทั้งมีระบบปรับค่าสมดุลสีขาวโดยอัตโนมัติ ไม่ว่าจะถ่ายภาพภายใต้แสงอาทิตย์ แล้วนำกล้องมาถ่ายภาพในอาคารที่ใช้หลอดฟลูออเรสเซนต์ ภาพที่ได้ก็มีสีที่ค่อนข้างใกล้เคียงกับที่ตาเห็น

● แต่ไม่มีกล้องดิจิทัลตัวใดที่จะปรับค่า **White balance** ได้สมบูรณ์แบบไปทุกสภาพแสงถึงแม้เราจะเลือกปรับตั้งค่าในกล้องตรงกับสภาพแสงนั้นๆแล้วก็ตาม

การตั้งค่า **White balance** ให้เที่ยงตรงด้วยตัวเอง

- เราสามารถปรับค่า **White balance** ให้เที่ยงตรงได้อีก คือการทำ **Custom White balance** วิธีทำจะแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับกล้องแต่ละรุ่นแต่ขั้นตอนหลักๆจะเหมือนกันคือ
- 1. ภายใต้อาณัติแสงที่จะถ่ายภาพ ให้ถ่ายภาพกระดาษสีขาวสะอาด **1** แผ่น โดยซูมให้เห็นแต่แผ่นกระดาษเต็มๆเฟรม
- 2. ปรับค่า **White balance** ไปที่ **Custom** แล้วเลือกภาพกระดาษที่เราถ่ายไว้ จากนั้นเราสามารถตั้งค่า **WB** ดังกล่าวถ่ายภาพในสภาพแสงนี้ได้ทันที แต่ถ้าหากมีการเปลี่ยนสถานที่ หรือแสงเปลี่ยนก็ควรทำซ้ำขั้นตอนที่ **1** อีกครั้ง
- **Note :** การทำ **Custom WB** ของกล้องแต่ละรุ่นอาจแตกต่างจากที่บอกไว้ แนะนำให้ศึกษาขั้นตอนจริงๆ จากคู่มือกล้องของเราเองอีกครั้ง